

Sygn. akt IV KO 68/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 2019 r.,
w sprawie z zażalenia pokrzywdzonego **R. P.**
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.
z dnia 31 stycznia 2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w K.
z dnia 15 kwietnia 2019 r., sygn. akt II Kp [...]
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
w trybie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Brak jest podstaw do podzielenia stanowiska Sądu Rejonowego w K.
co do przekazania przedmiotowej sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, iż przepis art. 37 k.p.k. ma charakter
wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia
właściwości miejscowej sądu. Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy,
gdy zaistniałe w sprawie okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że pozostawienie
sprawy do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem
wymiaru sprawiedliwości. Takimi okolicznościami mogą zaś być tego rodzaju sytuacje,
które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet
w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku
warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny

(por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 - 10, poz. 68; z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000, z. 3 poz. 7; z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, R-OSNKW 2008, poz. 2072; z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Sytuacja taka nie zaistniała jednak w niniejszej sprawie. Sąd Najwyższy wielokrotnie, między innymi we wskazanych orzeczeniach, wyrażał pogląd, że przekonanie o braku możliwości do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy oparte być powinno na racjonalnych przesłankach. Przekonanie takie, oparte tylko na przypuszczeniach i założeniach o charakterze hipotetycznym, zwłaszcza wyrażanych przez stronę postępowania, nie jest wystarczające dla odstąpienia od ustawowych reguł właściwości miejscowej, których zadaniem jest między innymi gwarantowanie niezawisłości sądu.

Zaakceptowanie stanowiska Sądu Rejonowego w K., wyrażonego w uzasadnieniu postanowienia, mogłoby doprowadzić do sytuacji, że to strona poprzez różnego rodzaju działania, w tym nawet insynuacje, doprowadzałaby do zmiany tej właściwości, nie mającej nic wspólnego z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Trafnie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że podważanie autorytetu konkretnego sądu, pomawianie jego sędziów lub uwłaczanie ich godności, nie może skutkować zmianą właściwości miejscowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 listopada 1995 r., II KO 51/95, OSNKW 1996, z 1 - 2, poz. 6; z dnia 18 marca 2010 r., III KO 19/10, LEX nr 577213; z dnia 21 października 2010 r., III KO 91/10, LEX nr 610175).

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

a